

Svētā Godzemes Ditta Īsteno

Dievišķo iekārtu Tautām.

Cilvēces uzdevums ir izprast un īstenot Dievišķo kārtību. Tiesiskā domāšana pēc savas būtības ir vispārcilvēciska, un tajā bieži vien ir tik pat maz nacionālu elementu kā loģikā un matemātikā, tomēr blakus šim univesālismam varam novērot arī vairāk vai mazāk izveidotu singulārismu juridisku institūtu konstrukcijā, sevišķi ja apskatām nevis pozitīvās juristu tiesības bet pašas Tautas tiesiskos uzskatus, ciktāl tie izteikti ieradumu tiesībās un juridiskā folklorā. Protams Tautas dziesmās, pasakās un teikās, nācijas gars kristalizējas daudz spilgtāk, un savdabīgāk nekā piem. parunās un sakāmvārdos, kas skaidrā formā gadu tūkstošiem ilgi gan paglabā Tautas tiesiskos uzskatus, bet kas savā vairumā var būt aizgūta

gara manta kuras izcelšanās vietu bieži vien ir grūti noteikt. Latviešu ieradumu tiesības, par spīti 1804. g. Vidzemes zemnieku likumu prasībai, tūkstošgadīgās Romas inkvizīcijas dēļ, atrodamas rakstiskā veidā ļot maz un vēlā laikmetā, kāpēc par Tautas tiesībām varam secināt galvenokārt no valodas pieminekļiem. Tā kā tie nav tiešie tiesību avoti, tad tikai netiešā kārtā un rekonstrukcijas ceļā varam spriest par kādas juridiskas normas bijumu. Rakstīto avotu trūcīgums tiesiskuma ātrumu nemazina, ja esam saskatījusi Latviešu Tautas pagātnē viņai raksturīgas tiesiskās idejas un juridiskās domāšanas pamatformas.

Galvenā pamatideja ir Tautu uzskats par tiesību Dievišķīgo dabu. Bet zināms ka feodālie 4000 gadu vecais Codex Hammurapi un Romas Codex iuris cannonici – par tiesību avotu pieņem Dievu, bet īstenībā ir veids kā novērsties no Dieva un izveidot cilvēkus paverdzinošas korporācijas. Cilvēks spēj nodibināt tiesisku kārtību vienīgi tiesību Dievišķajā atklāsmē, jo cilvēces uzdevums ir tikai izprast un īstenot Dievišķo kārtību. Tāpēc ir jo būtiski atrasties Dievsaziņā un SirdsApziņā kurās rodama tiešā saite ar augstākajiem labklājības spēkiem. Tiesnesis kas atrodas šādā Dievišķā būtībā lemj taisnu tiesu viens pats vai pēc apstākļiem – deviņu – trīsdesmit sešu - vai Tautas sapulces tiesnešu lokā.

Ja Tauta ir melu hipnozē un izmisuma psihozē tai lemt Dievišķi nav iespējas. Vienīgi garā stiprais tad var izglābt Tautu personīgi īstenojot Dievišķo iekārtu. Ja šis Dievsaziņas īstenoātājs ir mīlošs, zinošs un uzticams, tad Dievišķā iekārta atplaukst visur kur viņa rīkojumi tiek īstenoti.